கீழசுரண்டை – என் மண்ணின் மகுடம்

S.Gomathi

Keela Surandai

கீழசுரண்டை மண்ணில் பிறந்தேன்,
அதன் மணத்திலே வளர்ந்தேன்,
என் வாழ்க்கையின் முதல் பக்கம்,
என் ஊரில்தான் தொடங்கியது!

கீழசுரண்டை என்ற பெயர் கேட்டாலே,
மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சி பிறக்கும்,
எங்கு சென்றாலும் என் அடையாளம்,
“நான் கீழசுரண்டை பிள்ளை” என்பதே!

வயல்கள் சூழ்ந்த அழகான மண்,
காற்றில் கலந்த பாசத்தின் மணம்,
என் நினைவுகளை தாங்கி நிற்கும்,
கீழசுரண்டை – என் மண்ணின் மகுடம்!

தெருவோர விளையாட்டுகள்,
நண்பர்களின் சிரிப்புகள்,
மறக்க முடியாத நினைவுகளை,
கீழசுரண்டை எனக்குத் தந்தது!

மாலை நேரக் காற்று வீசும்,
மரங்கள் மெதுவாக அசையும்,
அந்த அழகை ரசிக்கும்போது,
என் ஊர் இன்னும் அழகாகத் தெரியும்!

பெயர் பல இருந்தாலும்,
ஊர் ஒன்று தான்,
என் முகவரியின் பெருமை,
கீழசுரண்டை தான்!

மழை வந்தால் மண் மணக்கும்,
மனம் முழுவதும் நினைவுகள் மலரும்,
அந்த மண் வாசனைக்குள்,
என் குழந்தைப் பருவம் வாழ்கிறது!

வாசலில் ஒரு புன்னகை,
தெருவில் ஒரு வணக்கம்,
உறவுகள் நிறைந்த அழகான இடம்,
என் கீழசுரண்டை!

பச்சை நிற வயல்கள்,
பறவைகளின் இனிய குரல்கள்,
இயற்கை வரைந்த ஓவியம் போல,
கீழசுரண்டை என் அழகான ஊர்!

காலம் எவ்வளவு மாறினாலும்,
நினைவுகள் மாறுவதில்லை,
என் சிறு வயதை சுமந்து நிற்கும்,
கீழசுரண்டை மறக்க முடியாது!

பெரிய நகரங்கள் அழகாக இருந்தாலும்,
என் மனதிற்கு பிடித்த இடம் ஒன்று,
அது வேறு எங்கும் இல்லை,
என் கீழசுரண்டை தான்!

அந்த பழக்கமான தெருக்கள்,
அந்த பழைய பாதைகள்,
ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒரு நினைவு,
ஒவ்வொரு மூலையிலும் ஒரு கதை!

மண்ணில் மட்டும் விவசாயம் இல்லை,
மனிதர்களின் பாசமும் வளர்கிறது,
அன்பை விதைத்து உறவை வளர்க்கும்,
என் கீழசுரண்டை!

எத்தனை தூரம் சென்றாலும்,
மனம் திரும்பிப் பார்க்கும் இடம்,
என் நினைவுகளின் முகவரி,
கீழசுரண்டை!

சூரியன் மெதுவாக உதிக்கும்,
காற்று இனிமையாக வீசும்,
புதிய நாளை வரவேற்கும்,
என் கீழசுரண்டை காலை!

ஊர் சிறியதாக இருக்கலாம்,
ஆனால் என் பெருமை பெரியது,
உலகம் எங்கே அழைத்தாலும்,
என் வேர் கீழசுரண்டையில்தான்!

மழைத்துளிகள் விழும் போது,
மண் வாசனை எழும் போது,
குழந்தைப் பருவம் நினைவாகி,
மனம் மீண்டும் ஊருக்குச் செல்கிறது!

நண்பர்களோடு ஓடிய தெருக்கள்,
சிரித்துக் கழித்த மாலைகள்,
இன்று நினைத்தாலும் இனிமை,
அதுதான் என் ஊர்!

“கீழசுரண்டை” —
ஒரு பெயர் மட்டும் அல்ல,
என் வாழ்க்கையின் அழகான அத்தியாயம்!

சூரியன் மறையும் நேரம்,
வானம் நிறம் மாறும் நேரம்,
என் ஊரின் அழகு மட்டும்,
மனதில் என்றும் மாறாது!

கிளைகள் எங்கு சென்றாலும்,
வேர் மண்ணை மறக்காது,
நான் எங்கு சென்றாலும்,
கீழசுரண்டையை மறக்க மாட்டேன்!

குழந்தைகளின் சிரிப்பிலும்,
பெரியவர்களின் பேச்சிலும்,
ஒரு தனி உயிரோட்டம் உண்டு,
அது என் கீழசுரண்டையின் அழகு!

வயல் ஓரப் பாதையில்,
காற்றோடு நடந்த நாட்கள்,
என் வாழ்க்கையின் அழகான நினைவுகள்,
இன்றும் மனதில் பசுமையாக!

எவ்வளவு உயரம் சென்றாலும்,
என் மண்ணை மறக்காமல்,
என் ஊரின் பெயரை பெருமையுடன்,
உலகத்திற்கு சொல்ல வேண்டும்!

இந்த மண்ணோடு எனக்கு,
ஒரு சொல்ல முடியாத உறவு,
அது இரத்த உறவைப் போல,
என் உயிரோடு கலந்தது!

தூரத்தில் இருந்தாலும்,
என் மனக்கண்ணில் தெரியும்,
என் வீட்டிற்குச் செல்லும் அந்தப் பாதை,
கீழசுரண்டையின் இனிய நினைவு!

காலம் மாறலாம்,
தெருக்கள் மாறலாம்,
மனிதர்கள் மாறலாம்,
ஆனால் என் ஊர் மீதான பாசம் மாறாது!

என் ஊரைப் பற்றி எழுதினால்,
வார்த்தைகள் போதாது,
ஏனென்றால் கீழசுரண்டை,
என் வாழ்நாள் முழுவதும் எழுதும் கவிதை!

மண்ணில் பிறந்த உயிருக்கு,
மண்ணின் நினைவு என்றும் இருக்கும்,
என் மூச்சோடு கலந்த பெயர்,
என் கீழசுரண்டை!

காலைப் பனியில் கனவுகள் மலரும்,
காற்றில் பாசத்தின் வாசம் வீசும்,
வயலோரம் பசுமை சிரிக்கும்,
தெருக்களில் நினைவுகள் நடக்கும்,
நண்பர்களின் சிரிப்பு ஒலிக்கும்,
உறவுகளின் அன்பு நிறைந்திருக்கும்,
என் குழந்தைப் பருவம் இங்கே,
என் கனவுகளின் தொடக்கம் இங்கே,
என் வேர்களின் முகவரி இங்கே,
கீழசுரண்டை – என் மண்ணின் மகுடம்!